

Ралица. (проникната отъ мисълта на майстора)
 На колѣне азъ падамъ при тѣзъ думи...
 (Коленичи)

Дано у насъ пребжде тѣхний смисль —
 Народа си да пазиме до гробъ,
 живота си за него да дадемъ.

(Всички последватъ Ралица. Само свещеника е правъ и благославяйки главитѣ имъ, промълвя:)

Свещеника (просълзенъ)

... И нека Богъ въ най-тежкитѣ минути
 да ви крепи... Борба ви васъ очаква
 съсъ себе си... Но Божето око
 ще бди на васъ и пази ви до край...
 (Издигналъ очи за молитва)

... О, Господи, Ти който всичко виждашъ,
 Всемиловитъ, що всичко възмездявашъ —
 очитѣ си не отвръщай отъ тѣхъ...

Бжди съсъ тѣхъ — опжтвай ги навредъ...

Благослови Ти Ралица и Лаля

подкрепяй ги въвъ земния животъ

и тѣхъ, и насъ, води ни все напредъ!

Всички пронижаватъ чела, осѣнени отъ топлитѣ слова на свещеника, чувствувайки, че молбата се сбжда.